

15 Ιανουαρίου 2020

Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: Η Ειρήνη

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σιλουανός Αθωνίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Όλοι επιθυμούν την ειρήνη , μα δεν ξέρουν πώς να την αποκτήσουν . Ο Μέγας Παΐσιος κυριεύθηκε από θυμό και παρακάλεσε τον Κύριο να τον ελευθερώσει από αυτό το πάθος . Ο Κύριος εμφανίστηκε σ ' αυτόν και του είπε : «Παΐσιε , αν θέλεις να μην οργίζεσαι , μην επιθυμείς τίποτε , μη κρίνεις και μη μισήσεις κανένα και θα έχεις την ειρήνη». Έτσι κάθε άνθρωπος που κάνει το θέλημα του να υποχωρεί έναντι του Θεού και των ανθρώπων , θα είναι πάντα ειρηνικός στην ψυχή . Όποιος όμως αγαπά να κάνει το θέλημά του , αυτός δεν θάχει ειρήνη .

Ψυχή που παραδόθηκε στο θέλημα του Θεού υποφέρει εύκολα κάθε θλίψη και κάθε ασθένεια ' γιατί τον καιρό της ασθένειας παραμένει στη θέα του Θεού και

προσεύχεται : «Κύριε , Συ βλέπεις την ασθένειά μου . Εσύ ξέρεις πόσο αμαρτωλός και αδύνατος είμαι ' βοήθησέ με να υπομένω και να ευχαριστώ την αγαθότητά Σου». Και ο Κύριος ανακουφίζει τον πόνο και η ψυχή αισθάνεται την εγγύτητα του Θεού και μένει κοντά στον Θεό γεμάτη χαρά και ευγνωμοσύνη .

Αν υποστείς καμιάν αποτυχία , σκέψου : «Ο Κύριος βλέπει την καρδιά μου και αν είναι θέλημά Του , όλα θα είναι για το καλό το δικό μου και των άλλων». Έτσι η ψυχή σου θα έχει πάντα ειρήνη . Αλλ ' αν αρχίζει κανείς να παραπονείται : αυτό δεν είναι καλό , εκείνο δεν είναι όπως πρέπει , τότε ποτέ στην ψυχή του δεν θα υπάρχει ειρήνη , έστω κι αν νηστεύει και προσεύχεται πολύ

... Ο Κύριος μας αγαπά κι έτσι μπορούμε να μη φοβόμαστε τίποτε , εκτός από την αμαρτία ' γιατί εξαιτίας της αμαρτίας χάνεται η χάρη και χωρίς την χάρη του Θεού ο εχθρός παρασύρει την ψυχή , όπως παρασύρει ο άνεμος τα ξερά φύλλα ή τον καπνό

... Το κατόρθωνε γιατί αγαπούσε τον λαό και δεν έπαυε να προσεύχεται γι ' αυτόν :
«Κύριε , δώσε την ειρήνη Σου στον λαό Σου».

«Κύριε , δώσε στους δούλους Σου το Πνεύμα Σου το Άγιο , για να θάλπει τις ψυχές τους με την αγάπη Σου και να τους οδηγεί σ ' όλη την αλήθεια και σε κάθε αγαθό».
...

... Έτσι , προσευχόμενος συνεχώς για τον λαό , διαφύλασσε την ειρήνη της ψυχής , ενώ εμείς την στερούμαστε , γιατί δεν υπάρχει μέσα μας αγάπη για τον λαό . Οι Άγιοι Απόστολοι και όλοι οι Άγιοι ποθούσαν την σωτηρία του λαού και , όταν βρίσκονταν ανάμεσα σ ' ανθρώπους , προσεύχονταν διακαώς γι ' αυτούς . Το Άγιο Πνεύμα τους έδινε τη δύναμη ω ' αγαπούν τον λαό . Κι εμείς , αν δεν αγαπούμε τον αδελφό , δεν θα έχουμε ειρήνη

... Ο Όσιος Παΐσιος ο Μέγας προσευχόταν για ένα μαθητή του που αρνήθηκε τον Χριστό . Ενώ λοιπόν προσευχόταν , του εμφανίστηκε ο Κύριος και του είπε : «Παΐσιε , για ποιόν παρακαλείς ; Δεν ξέρεις πώς μ ' έχει αρνηθεί ;» Ο Παΐσιος όμως εσυνέχιζε να λυπάται τον μαθητή του και τότε του είπε ο Κύριος : «Παΐσιε , έγινες όμοιος με μένα στην αγάπη».

Έτσι αποκτάται η ειρήνη και εκτός απ ' αυτόν δεν υπάρχει άλλος δρόμος

... Ψυχή αμαρτωλή , αιχμάλωτη στα πάθη , δεν μπορεί να έχει ειρήνη και χαρά εν Κύριο , έστω κι αν έχει όλα τα πλούτη της γης , έστω κι αν βασιλεύει σ ' όλο τον κόσμο . Αν σ ' ένα τέτοιο βασιλιά , την ώρα που διασκεδάζει σε συμπόσιο με τους

πρίγκιπες του καθισμένος στο θρόνο του δοξασμένος , αν του πούμε ξαφνικά : «Βασιλιά , πεθαίνεις σε λίγο», τότε η ψυχή του θα ταραζόταν , θα έτρεμε από το φόβο και θα έβλεπε την αδυναμία του .

Πόσοι όμως υπάρχουν φτωχοί , αλλά πλούσιοι σε αγάπη για τον Θεό , που αν τους έλεγαν : «Τώρα πεθαίνεις» , θα απαντούσαν ειρηνικά : «Ας γίνει το θέλημα του Κυρίου . Ας είναι δοξασμένος ο Κύριος , γιατί με θυμήθηκε και θέλει να με πάρει εκεί , όπου πρώτος μπήκε ο ληστής». ...

... Δόξα Σοι , Κύριε , γιατί τώρα έρχομαι σε Σένα και θα βλέπω αιώνια με ειρήνη και αγάπη το Πρόσωπό Σου . Το ιλαρό , πράο βλέμμα Σου αιχμαλώτισε την ψυχή μου και αυτή λιώνει για Σένα». ...

... Αν όμως συνηθίσουμε να προσευχόμαστε θερμά για τους εχθρούς μας και να τους αγαπούμε , θα παραμείνει για πάντα η ειρήνη στις καρδιές μας .

Δεν μπορεί να έχει ειρήνη η ψυχή , αν δεν μελετά μέρα και νύχτα τον νόμο του Θεού . Γιατί αυτός ο νόμος γράφτηκε από το Πνεύμα του Θεού και το Πνεύμα του Θεού πηγαίνει από τη Γραφή στην ψυχή . Κι η ψυχή αισθάνεται γλυκύτητα και ευχαρίστηση γι ' αυτό και δεν θέλει πια ν ' αγαπά τα επίγεια , γιατί η αγάπη για τα επίγεια ερημώνει τον νου . Η ψυχή τότε καταλαμβάνεται από αθυμία , αγριεύει και παύει να προσεύχεται . Κι ο εχθρός , βλέποντας πώς η ψυχή απομακρύνθηκε από τον Θεό , την σαλεύει και εύκολα συγχύζει τον νου με διάφορους άτακτους λογισμούς κι έτσι περνά ολόκληρη τη μέρα και δεν μπορεί να βλέπει καθαρά τον Κύριο .

Όποιος έχει μέσα του την ειρήνη του Αγίου Πνεύματος , σκορπίζει ειρήνη και στους άλλους . Όποιος όμως έχει μέσα του πνεύμα κακό , σκορπά και στους άλλους το κακό

... Ο θυμώδης άνθρωπος υποφέρει ο ίδιος μεγάλο μαρτύριο από πονηρό πνεύμα , εξαιτίας της υπερηφάνειας του . Ο υφιστάμενος , όποιος κι αν είναι , πρέπει να το καταλαβαίνει και να προσεύχεται για τον ψυχικά άρρωστο προ'ί'στάμενό του και τότε ο Κύριος , βλέποντας την υπομονή του , θα του δώσει άφεση αμαρτιών και αδιάλειπτη προσευχή . Είναι μέγα έργον ενώπιον του Θεού το να προσεύχεται κανείς γι ' αυτούς που τον αδικούν και τον προσβάλλουν . Εξαιτίας αυτού θα του δώσει ο Κύριος τη χάρη και θα γνωρίσει με το Άγιο Πνεύμα τον Κύριο . Κι έτσι θα υπομείνει τότε , χάριν του Κυρίου , με χαρά όλες τις θλίψεις και θα του δώσει ο Κύριος αγάπη για όλο τον κόσμο και θα επιθυμεί ολόψυχα το καλό για όλους και θα προσεύχεται για όλους όπως για την ψυχή του .

Ο Κύριος μας έδωσε την εντολή ν ' αγαπούμε τους εχθρούς και όποιος αγαπά τους

εχθρούς εξομοιώνεται με τον Κύριο . Η αγάπη για τους εχθρούς δεν είναι δυνατή παρά μόνο με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος . Γι ' αυτό , μόλις σε προσβάλει κανείς , προσευχήσου γι ' αυτόν στον Θεό κι έτσι θα διατηρήσεις την ειρήνη του Θεού στην ψυχή σου

... Αν κάποιος ως προϊστάμενος αναγκαστεί να δικάσει έναν άλλο για κάποιο παράπτωμα , πρέπει να παρακαλεί τον Κύριο να του δώσει συμπάσχουσα καρδιά , την οποία αγαπά ο Κύριος , και τότε θα κρίνει σωστά . Αν κρίνει όμως λαμβάνοντας υπόψη μόνο τα έργα του υποδίκου , τότε θα πέσει σε λάθη και δεν θ ' αρέσει στον Κύριο .

Πρέπει να κρίνει κανείς με σκοπό τη διόρθωση του ανθρώπου και συνεπώς είναι ανάγκη να συμπονή ο δικαστής κάθε ψυχή , κάθε πλάσμα και κτίσμα του Θεού και να έχει καθαρή συνείδηση σ ' όλες τις πτυχές της ζωής του και τότε θα βρει βαθιά ειρήνη στην ψυχή και τον νου

... Αν ε γνώριζαν οι βασιλιάδες και οι κυβερνήτες των λαών την αγάπη του Θεού , δεν θα έκαναν ποτέ πόλεμο . Ο πόλεμος προέρχεται από τις αμαρτίες και όχι από την αγάπη . Ο Κύριος μας εδημιούργησε κατά την αγάπη Του και μας παρήγγειλε να ζούμε με αγάπη .

Αν οι άρχοντες τηρούσαν τις εντολές του Κυρίου και ο λαός και οι υπήκοοι υπάκουαν με ταπείνωση , θα υπήρχε μεγάλη ειρήνη και αγαλλίαση πάνω στη γη . Εξαιτίας όμως της φιλαρχίας και της ανυπακοής των υπερήφανων υποφέρει όλη η οικουμένη